

ȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

ȚESĂTORUL CU BLÂNDEȚE

Mă face din nou folositor

Lumea de părinte

Varianta cea mai
bună a vieții mele

Viața idilică de la țară?

Tărie prin dificultăți

NOTA EDITORULUI UN DUMNEZEU NESCHIMBAT ÎNTR-O LUME MEREU ÎN SCHIMBARE

Un lucru ce pare scris în stâncă este că majoritatea lucrurilor nu rămân la fel de-a lungul timpului. Mulți sunt deranjați de asta. Pe de altă parte, unii sunt dornici de schimbare, precum scriitoarea Karen Salmansohn, care a spus: „Dacă ți-aș spune că după zece ani viața ta va fi exact la fel? Mă îndoiesc că te-ai bucura. Atunci de ce te temi de schimbare?”

Pe de altă parte, există oameni care nu sunt prea dispuși la schimbare, care se bucură de felul în care sunt lucrurile pentru ei. Dar chiar și ei sunt conștienți că schimbarea este inevitabilă, că lumea și societatea sunt în continuă schimbare, copiii cresc și părăsesc căminul părintesc, trupurile noastre îmbătrânesc și așa mai departe

Schimbarea poate fi într-adevăr foarte dificilă. Fie că este vorba despre schimbarea unui obicei, sau a slujbei, sau a casei spre exemplu, schimbarea este de obicei o provocare și este chiar mai dificilă atunci când este impusă asu-

pra noastră dintr-o dată sau fără consimțământul nostru. Mulți am trăit anul trecut prin dificultăți neobișnuite care ne-au întrerupt cursul firesc al vieții și sincer, majoritatea suntem probabil extenuați de asta.

Deci, cum să ne ținem pe linia de plutire într-o lume în continuă schimbare și care ne sunt opțiunile? La cine putem apela în momentele de criză?

Biblia ne spune că singurul lucru care nu se schimbă este Dumnezeu! Și ne învață că, deoarece *El* nu se schimbă, putem sta liniștiți chiar și când toate din jurul nostru se schimbă. Dumnezeu lucrează prin schimbările noastre să ne împingă înainte, să ne ducă către un loc mai bun, mai aproape de *El*. „Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”.¹

Acesta este secretul: să îmbrățișezi schimbarea și, mai mult, să te bucuri când apare.

1. Romani 8:28

© 2021 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din

Biblia versiunea Dumitru Cornilescu,

excepțiile fiind menționate explicit.

ContactS

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

info@activated-europe.com

www.activated-europe.com/ro

Editori: Ronan Keane

Tehnoredactor: Gentian Suçi

Traducere: Oana Toșu

A-RO-MG-AM-244-X

UDAY PAUL

DE CE SCHIMBAREA?

Plimbându-mă prin orașul meu natal din India, acolo unde am crescut și mi-am petrecut o mare parte a vieții, am fost uimit cât de mult s-a schimbat orașul de-a lungul anilor. Orașul mic și relaxat din anii '80 a explodat de tehnologie și a devenit o metropolă prosperă. Cinematografele unde mergeam noi în copilărie au fost demolate să facă loc mall-urilor și clădirilor de birouri, clădirile vechi au fost dărâmate să facă loc unor structuri noi și s-au construit pasaje suspendate noi să ușureze traficul tot mai aglomerat. Orașul liniștit de altădată a ajuns aproape de nerecunoscut.

Și nu mai pare orașul meu natal. Schimbarea este un fenomen global. Chiar și cele mai mari imperii ale trecutului au înflorit o vreme apoi s-au pierdut în uitare. Poate că au condus lumea ca un colos, pentru o vreme, însă au fost mereu înlocuite de alte puteri noi. Singurele vestigii ale existenței lor sunt în cărțile de istorie, relicvele și siturile arheologice.

Trăim într-o vreme în care schimbările se întâmplă atât de rapid încât sunt neliniștitoare. Fie că este în politică, economie sau tehnolo-

gie, lucrurile sunt într-o continuă stare de mișcare. Stă în firea omului să dorim să rezistăm schimbării și să păstrăm status quo-ul, dar suntem forțați să ne adaptăm la aceste schimbări, altfel vom fi lăsați în urmă. Un citat din clasicul *Who Moved My Cheese?* (*Cine mi-a mutat brânza?*) spune: „Cu cât renunți mai repede la brânza veche te poți bucura de cea nouă”.

Schimbările continue previn stagnarea și declinul. Până și zilele și anotimpurile trec prin cicluri care trebuie să se împlinească. Dumnezeu aduce schimbări în toate sferile creației Sale. După cum spune Biblia: „lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice”.¹

Indiferent de schimbările din jurul nostru, ne ajută faptul să credem într-un Dumnezeu care nu se schimbă și care este la fel ieri, azi și pentru totdeauna.² Credința noastră în Iisus este precum o ancoră pentru sufletele noastre, care ne ține neclintiți, în siguranță, când suntem loviți de vânturile schimbărilor.³ Noi, creștinii, putem îmbrățișa orice schimbare cu curaj, știind că ne încredem într-un Dumnezeu care nu se schimbă în esența Lui, în cuvintele Lui și în promisiunile Lui pentru noi.⁴

1. 2 Corinteni 4:18

2. Vezi Maleahi 3:6; Evrei 13:8.

3. Vezi Evrei 6:19.

4. Vezi Matei 24:35; Evrei 1:10-12.

UDAY PAUL ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST,
VOLUNTAR ȘI PROFESOR ÎN INDIA.

BENEFICIAZĂ DE PE URMA SCHIMBĂRILOR

MARIA FONTAINE

Am auzit și am citit multe povești de încurajare despre efectele pozitive pe care le-a avut asupra oamenilor care îmbătrânesc faptul că au acceptat această schimbare. Ei bine, acum este rândul meu! Descopăr și eu beneficiile acceptării acestei schimbări.

Sănătatea începe să mă încetinească și îmi dau seama că nu mai pot să fac la fel de multe ca înainte, deși sunt tot atât de multe de făcut ca înainte. M-am tot rugat pentru putere dar în cele din urmă am ajuns să înțeleg că sănătatea mea depinde de câteva schimbări de stil de viață. Am simțit că Iisus are să mă învețe multe lucruri dacă o iau mai încet, dacă mă ocup mai bine de mine însămi și îmi fac câteva tipare noi de lucru.

Dumnezeu se preocupă de fiecare aspect al vieților noastre și toate conlucrează pentru noi. Toate trebuie să fie în stadiul sănătos de funcționare. Aspectele în care aveam nevoie de schimbări erau în ceea ce privește dieta mea, exercițiile fizice, somnul și obiceiurile de lucru. De asemenea trebuia să fac un efort să minimizez stresul pe care l-am permis să se acumuleze asupra mea.

Când m-am rugat Dumnezeu mi-a arătat să-mi fac o listă, ca să-mi amintească de beneficiile implementării schimbărilor de care aveam nevoie. Iată aici câteva din gândurile pe care le-am notat pentru mine.

1. Schimbarea este necesară progresului și

este o parte normală și sănătoasă a vieții mele și a serviciului meu pentru Dumnezeu.

2. Nu trebuie să accept lucrurile care mă împiedică. Dacă fac schimbările necesare într-un aspect al vieții mele îmi va fi mai ușor să mă schimb și în alte aspecte.

3. Iisus se bucură când vede că fac schimbările care duc spre bine.

4. Iisus revarsă din harul și din dragostea Sa în momentele dificile de schimbări. Schimbarea aduce apropiere de Iisus fiindcă mă face să mă bazez pe El să mă ajute să trec cu bine prin perioada de remodelare.

5. Schimbarea îți poate întări sufletul tot așa cum exercițiile fizice îți întăresc trupul.

6. Dacă accept schimbările pe care mi le-a arătat Dumnezeu să le fac, asta mă ajută să îmi depășesc instinctele firești să caut confortul, să mă mulțumesc cu puțin, și care ar face să pierd multe lucruri bune în viață.

7. Când cred că schimbarea este necesară în viața mea, pot îmbrățișa schimbarea și nu mă mai îngrijorez în legătură cu ea.

8. Schimbarea mă va ajuta să-mi întăresc perseverența și credința.

9. Sunt mai conștientă de puterea lui Dumnezeu fiindcă știu că nu voi fi victorioasă prin puterea mea.

10. Acceptând schimbările pe care trebuie să le fac, se lărgesc și limitele zonei mele de confort. Voi fi capabilă să fac lucruri pe care nu credeam că le voi putea face.

11. Pot face progrese în fiecare zi dacă învăț sau fac ceva nou, indiferent cât de mic este.

12. Când exprim mulțumirile mele

față de Dumnezeu pentru schimbările pe care El le-a adus și viața mea, îmi reajustez mintea să privească schimbările ca pe ceva bun pentru care să mulțumesc.

Mi-a fost foarte util să fac această listă și că am recitit-o adesea. Bindecuvântările și progresul rezultat din faptul că am acceptat și am îmbrățișat cu toată inima schimbările pe care Dumnezeu le-a cerut de la mine merită sacrificiile.

Sper ca această listă să te ajute și pe tine când îmbrățișezi schimbările pe care Dumnezeu le aduce în viața ta și să descoperi bucuria pe care dorește să ți-o dea în schimb.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Le voi da o altă inimă și voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră și le voi da o inimă de carne.

– *Ezechiel 11:19*

Dacă nu ne schimbăm, nu creștem. Dacă nu creștem, nu trăim cu adevărat.

– *Gail Sheehy (1936-2020)*

Doar schimbarea este veșnică.

– *Heraclit (c. 535- c.475)*

Probabil că este greu pentru un ou să se transforme într-o pasăre: dar este și mai haios să vezi că învață să zboare rămânând tot un ou. Noi suntem în prezent ca niște ouă. Și nu putem rămâne la nesfârșit ouă. Fie suntem cloțiți și ies din noi puișori, fie ne stricăm.

– *C. S. Lewis (1898-1963)*

PROGRESUL – PAS CU PAS

HRANĂ SUFLETEASCĂ

Cere-i lui Dumnezeu să te ajute să-ți stabilești țelurile și să-ți faci cel mai bun plan să le atingi.

Domnul întărește pașii omului, când îi place calea lui. – *Psalmul 37:23*

Inima omului se gândește pe ce cale să meargă, dar Domnul îi îndreaptă pașii. – *Proverbe 16:9*

Omul face multe planuri în inima lui, dar hotărârea Domnului, aceea se împlinește. – *Proverbe 19:21*

Fii conștiincios – fă ce poți.

Cei harnici se satură. – *Proverbe 13:4*

Planurile omului harnic nu duc decât la belsug, dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă. – *Proverbe 21:5*

Un om credincios este năpădit de binecuvântări. – *Proverbe 28:20*

Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă... Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele. – *Efesenii 5:15-16*

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ajutorul Său, chiar dacă nu este evident imediat.

Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele. – *Psalmul 100:4*

Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos. – *1 Corinteni 15:57*

Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui

Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. – *Filipeni 4:6*

Ai încredere în Dumnezeu pentru viitor.

Încredințeați-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra. – *Psalmul 37:5*

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările. – *Proverbe 3:5-6*

Nu vă îngrijorați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau „Ce vom bea?” sau „Cu ce ne vom îmbrăca?”... Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei. – *Matei 6:31-34*

Sunt încredințat că Acela [Dumnezeu] care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos. – *Filipeni 1:6*

Să ai răbdare pentru deznodământul dorit.

Să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. – *Galatenii 6:9*

Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșită lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic. – *Iacov 1:4*

Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. – *Iacov 5:7-8*

CONTROLUL?

MARIE ALVERO

Eu am fost unul dintre oamenii plini de speranță care a început anul trecut cu un plan măreț. 2020 părea plin de promisiuni și aveam impresia că am control asupra direcției în care va merge anul. Îmi plănuisem pentru primăvară o călătorie lungă să-mi vizitez familia, îmi plănuisem niște renovări în casă, aveam un plan financiar pentru economisirea unor bani, un plan pentru vacanța familiei, etc.

Însă lumea s-a schimbat și ne-am trezit că trebuie să ne confruntăm cu o realitate nouă!

M-am gândit mult la schimbare în contextul faptului de a recunoaște schimbarea și a face schimbarea, dar cum rămâne cu schimbarea pe care suntem forțați să o facem? Un război, un divorț, o boală terminală, o pierdere – toate acestea aduc schimbări masive la care trebuie să se adapteze până și cei mai recalcitranți. Cum procedezi cu o schimbare pe care *nu* o dorești absolut deloc? Ce permiți să se schimbe și pentru ce lupti să rămână neschimbat? Și ce te susține când totul se învârtă fără control?

Poate ai auzit spunându-se „Toate se schimbă, dar Iisus nu se schimbă niciodată”. Ca soție, mamă, soră, fiică, prietenă și persoană liberă, sănătoasă, angajată, stabilă financiar și la casa mea, nu-mi place ca vreunul din aceste lucruri să se schimbe fără consimțământul meu. Ție cum ți se pare?

Dar ce mi-a arătat anul 2020 este cât de puțin pot să controlez vreunul din acele lucruri.

Și cât de mult depinde fericirea mea de controlarea „lumii mele”. Este un lucru greu de debătut fiindcă lucrurile pe care încerc să le controlez și să le protejiez sunt lucruri bune și frumoase care *ar trebui* protejate, precum familia mea, casa mea și cei dragi mie, etc. Dar, în final, am prea puțin control asupra oricăror altor lucruri decât inima mea, mintea mea și faptele mele.

Mi-a plăcut dintotdeauna să citesc epistolele din Biblie. Pavel vorbește despre subiecte majore precum persecuția și alte dificultăți cu care se confrunta el și biserica și spune lucruri precum: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus. Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească”.

Este chiar așa de simplu.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

Mi-am eliberat căsuța de email fără să mă ocup de ea

JESSIE RICHARDS

Adevărat, căsuța mea de email nu este la 0 și nu mă aștept niciodată la asta. Totuși, în ultima lună am reușit să ajung de la obișnuitele 100-150 de mesaje, la doar 7-30 de mesaje – cu excepția momentului când îmi deschid pentru prima oară mail-ul în ziua respectivă și mesajele încep să curgă.

De când am început să folosesc email-ul (iar ca administrator, munca mea se realizează în mare parte prin email), am citit tot felul de sfaturi ale experților cum să nu-mi trăiesc viața în cutia mea poștală de mesaje electronice. Spre exemplu: „Stabilește-ți anumite momente din zi în care să-ți verifici email-ul” sau „Nu te opri din lucru ca să citești și să te ocupi de fiecare mesaj nou, imediat ce vine”.

Am crezut totdeauna că acele sfaturi sună bine. Dacă nu mă ocup de ceva imediat ce apare atunci am mai mult timp pentru adevăratele priorități și reușesc să mă ocup de proiectele mai mari, ceea ce înseamnă că sunt mai puțin stresată... totuși cum rămâne cu *căsuța de email*? Acolo mesajele se vor aduna și mai mult, voi ține în loc munca altora, iar ei se vor supăra pe mine. Gândește-te la tot timpul, toată forța de muncă și banii risipiți dacă nu voi răspunde

imediat, sau nu mă voi ocupa imediat de probleme.

Adevărul este că marea majoritate a muncii mele, inclusiv prioritățile mele, sunt în căsuța mea de email. Trebuie să citesc, să evaluez și să răspund la o mulțime de lucruri zilnic, așa că nu merge dacă o țin deschisă doar două ore pe zi. Iar uneori trebuie să mă ocup destul de repede de mesaje, imediat ce acestea vin. Am încercat diferite tehnici de monitorizare a timpului și de concentrare și am avut oarecare succes, însă problema cu acumularea de mesaje persista. Recent, însă, am făcut o descoperire care a îmbunătățit considerabil situația.

Vreo două săptămâni am lucrat în afara biroului, într-un loc liniștit. Acolo mi-a venit

ideea să nu
îmi deschid
căsuța de email
primul lucru di-
mineața, ci mai întâi
să mă ocup de una sau
două din prioritățile de pe lista
mea de priorități. *Vai! Să nu încep ziua
cu email-ul? Să nu mă uit la el până pe la 11:00,
chiar 12:00? Serios?!*

În acele două săptămâni am aplicat în fiecare zi această metodă. Apoi au fost și câteva zile în care nu am putut să mă conectez deloc la internet. Pentru mine a fost greu, dar se pare că lumea nu s-a oprit cu mine.

Ce s-a întâmplat cu email-urile mele? Pe parcursul acelor două săptămâni numărul mesajelor a rămas aproximativ același. În ciuda „neglijării” mele, lista nu s-a lungit.

Apoi, cu câteva zile înainte de sfârșitul perioadei cât am fost plecată, am avut o revelație:

De ce nu aș putea folosi aceeași metodă și în situația mea curentă de lucru? M-am hotărât să încerc.

În prima mea zi înapoi, când m-am așezat la biroul de lucru, în loc să-mi deschid emailul, mi-am concentrat atenția asupra listei mele de priorități și am început cu primul de pe listă – o scrisoare pe care am tot amânat-o de prea mult timp – iar apoi de următoarele. Pe la 11:00 mi-am deschis email-ul și am început să mă ocup de chestiunile cele mai urgente.

După vreo 10 zile de implementare a acestei metode de lucru am început să-i văd magia. Două lucruri evidente au avut loc: am reușit să mă ocup de foarte multe de pe lista mea de priorități, lucruri care așteptau acolo de prea mult timp, iar doi, numărul mesajelor din căsuța a scăzut de la 70 bine selecționate la 10 mai puțin selecționate. Practic mi-am curățat căsuța de email fără să mă ocup de ea.

Aș putea spune că a avut loc un miracol, deși nu cred că este cazul. Cred că meritele se pot mai bine atribui celor ce știu ce spun – experților în administrarea timpului. Am început să aplic ceea ce știam demult însă ceea ce nu făceam pentru că părea atât de diferit și parcă nu mă caracteriza, iar acum mă simt bine, sunt mai flexibilă și învigorată. Acum ajung la a șasea săptămână și se spune că de atâta timp ai nevoie să-ți formezi un obicei. Sper ca acest obicei să dureze la mine.

Cel puțin acum pot spune că email-ul este servitorul meu și nu stăpânul meu. Căsuța de email nu mai este lista mea de priorități, ci o unealtă care mă ajută să-mi fac lista mea de priorități. Și mi-am găsit chiar și timpul să scriu despre toate acestea!

JESSIE RICHARDS A CONTRIBUIT LA PRODUCEREA REVISTEI ACTIVATED DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS NUMEROASE ARTICOLE. EA A SCRIS ȘI A EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI WEBSITE-URI CREȘTINE.

CHANDRA REES

LUMEA DE PĂRINTE

Nu știu pe ce planetă trăiam să cred că în momentul când voi deveni părinte voi avea dintr-o dată toate abilitățile necesare. Dar nu a trecut mult până să înțeleg că, a fi părinte, deși a adus nenumărate bucurii incomparabile în viața mea, este muncă grea. Fiecare zi pare să aducă provocări noi, dar știu că m-a făcut și un om mai bun și mai fericit.

Bineînțeles că eu și soțul meu nu ne-am transformat dintr-o dată în cei mai buni părinți imediat ce primul nostru copil a intrat în viețile noastre! Pot spune că aveam *potențialul* de a fi părinți buni, dar am observat că fiecare zi este un proces de învățare. Iar acum mă aștept să-mi îmbunătățesc tehnicile parentale și mulți ani de acum încolo, fiindcă trebuie să mă adaptez evoluției nevoilor copiilor mei și a situațiilor în care ne aflăm.

În zilele în care mă simt zdrențuit pe margini și pun sub semnul întrebării abilitatea mea de părinte și dacă eforturile mele dau roade, mintea mea se duce în urmă, când Dumnezeu a vorbit inimii mele despre acești ani speciali de părinte. Era una din acele zile în care mi se părea că, în ciuda eforturilor mele, nu eram nici pe departe capabilă să mă descurc cu tot ce trebuia făcut. Eram epuizată și iritată, dar Dumnezeu a vorbit inimii mele cu aceste cu-

vinte simple: *Într-o zi vei privi în urmă și vei vedea că aceste zile au fost cele mai bune zile ale tale!*

Am încercat să port cu mine acest gând ori de câte ori puneam sub semnul întrebării abilitățile mele de părinte. Am fost binecuvântată cu cinci copii minunați și sunt recunoscătoare pentru fiecare dintre ei. Uneori ne lăsăm așa de ușor prinși de dificultățile zilnice – de murdăriile care trebuie curățate, de grămada de haine murdare, de ambițiile personale – dar am ajuns să înțeleg că a fi părinte înseamnă să-mi adaptez visele și aspirațiile personale de la felul cum erau atunci când nu aveam copii, la felul în care este situația mea acum.

Odată ce mi-am schimbat perspectiva în ceea ce privește ce pot realiza potrivit cu realitatea mea, accept mai cu ușurință provocările de părinte. De fapt, sunt entuziasmată de plinătatea vieții mele acum că am copii în lumea mea. Multe lucruri nu le-am putut înțelege până nu am trecut linia dintre a fi adult și a fi părinte. Lumea mea este acum lumea de părinte. Nu voi mai fi niciodată la fel. Și nici nu cred că vreau!

CHANDRA REESE ESTE SCRITOARE PENTRU COPII ȘI MAMĂ A CINCI COPII ÎN SUA.

ȚESĂTORUL CU BLÂNDEȚE

Joyce Suttin

Am găsit odată un minunat pulover tricostat de vânzare într-un magazin unicat. Eram la cumpărături cu nepoata mea într-o zonă cu magazine artizanale și ne bucuram de o după-amiază împreună. Puloverul era într-o nuanță de albastru care îmi plăcea foarte mult și dintr-un tip de bumbac practic pentru verile texane.

Dar când l-am inspectat am observat și motivul reducerii. Sub braț la o mânecă se desfăcuse și se crease o gaură. Privind modelul de tricotaj am văzut că era ceva simplu ce știam să fac și eu.

Am cumpărat puloverul și acasă, cu o mică croșetă, am început cu răbdare să îl repar. Mi-a luat câteva ore să împletesc cu atenție firele. Nu era ceva să fac în grabă dacă doream să iasă bine. În final gaura a dispărut iar eu am făcut ultima împletitură, apoi nodul final, iar modelul arăta ca cel inițial.

Îmi place să port acest pulover, uneori chiar pentru ocazii speciale. Este chiar mai semnificativ pentru mine din cauza acelei situații. Avusese o problemă dar eu am putut să o repar. Împletind cu răbdare firele am reușit să-l fac să arate aproape perfect.

Îmi amintește de aspectele din viața mea care par, uneori, cam deșirate. Un accident, o pierdere, o dificultate îmi pot deșira viața. Mă simt ca aruncată deoparte și nefolositoare,

până când Țesătorul mă vede și mă ia în mâinile Lui. Cu blândețe mă repară. Pune laolaltă părțile care s-au deșirat. Repară stricăciunea. Îmi voi aminti mereu ce s-a întâmplat și întotdeauna va rămâne o urmă a reparației, însă El m-a făcut folositoare din nou. Dumnezeu rețese cu blândețe firele rupte ale vieții mele și mă face întreagă la loc.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

Dacă nu L-ai întâlnit încă pe prietenul care te va iubi la bine și la greu, care deține cheile fericirii și ale vieții veșnice, Îl poți întâlni chiar acum rugându-te o rugăciune precum urmează:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca toate greșelile mele să îmi fie iertate. Deschid acum ușa inimii mele și Te invit înăuntru. Dă-mi darul Tău al vieții veșnice și fii cel mai apropiat, mai drag și mai adevărat prieten al meu. Amin.

VIAȚA IDILICĂ DE LA ȚARĂ?

ANNA PERLINI

Fiecare are în viața lui momente când simte că a ajuns la fund și că nu-i poate fi mai rău. Lucru acesta mi s-a întâmplat mie când a trebuit să mă descurc cu un stil de viață mai puțin familiar într-un sătuc de la periferia Belgradului.

Eram o fată de oraș care doar citise despre viața la țară din cărți sau auzisem din poveștile de culcare are bunicii. Nu am simțit cum e viața la țară decât atunci când eu și soțul meu, Michael, am găsit o casă ieftină la țară și am hotărât să ne mutăm de la oraș și să ne creștem copiii într-un mediu natural. Mi s-a părut o idee romantică! Ne-am mutat într-o minunată zi de primăvară, migdalii erau în floare, iar florile și iarba verde însuflețeau căsuța noastră din lemn în care ne mutam. Totul părea atât de luminos și de vesel încât nu am simțit să-mi lipsească ceva.

Dar, pe urmă, pot spune cu siguranță că, am observat ce îmi lipsea!

Aveam doi copii mici, sub cinci ani, al treilea urma să vină, iar soțul meu lucra în oraș ca meditator de engleză. El pleca devreme și venea târziu.

În casa noastră romantică din lemn aveam apă curentă și electricitate, dar nu și alte comodități precum mașină de spălat sau încălzire centrală. Când Michael era acasă toate păreau

bine, dar în restul timpului eram pe cont propriu. De-abia începusem să învăț limba locală și fiindcă nu prea puteam comunica cu pușinii vecini pe care îi aveam, aceasta contribuia la sentimentul meu de izolare.

A venit și luna septembrie când s-a născut fiica noastră, Lara, un bondocel care ne-a adus atâta bucurie dar care părea să nu aibă deloc nevoie de somn! Se apropia iarna iar condițiile de trai au devenit din ce în ce mai grele. Trebuiau tăiate lemne, spălate scutece, zilele erau mai scurte și aveam un sentiment general de neputință. De multe ori, la sfârșitul zilei, când Michael ajungea acasă mă găsea în lacrimi fiindcă nu putusem aprinde focul în sobă sau se întâmplase vreo altă catastrofă.

După câteva luni ne-am mutat într-o casă mai bună, însă perioada petrecută în acel sat a rămas de referință în viața mea, iar acum mă uit în urmă oarecum cu drag. Sunt recunoscătoare pentru tăria și înțelepciunea pe care le-am câștigat și pentru faptul că acea experiență m-a pregătit pentru tot restul vieții. Dacă am reușit în acele condiții știam că puteam reuși oriunde!

ANNA PERLINI ESTE CONFONDATOR AL PER UN MONDO MIGLIORE, O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

SCHIMBĂ-ȚI PERSPECTIVA

PETER AMSTERDAM

Odată, când treceam printr-o perioadă destul de aglomerată, am avut și o schimbare de perspectivă care m-a ajutat în bine.

Eram implicat în mai multe proiecte majore, aveam enorm de mult de lucru și eram destul de obosit – aproape extenuat.

Mi-am amintit atunci de un verset din Biblie care mi-a schimbat atitudinea față de situația în care mă aflam: „Vă îndemn, deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă rezonabilă”.¹ Atunci mi-am dat seama că toate acele ore lungi de lucru, oboseala și deciziile dificile cu care mă confruntam făceau parte din serviciul meu „rezonabil”.

Mulți dintre noi avem responsabilități care uneori sunt mai dificile și ne pun la încercare. Toți facem față și unor situații mai grele sau care ne costă ceva personal. Toți avem momente când suntem atât de obosiți încât ne gândim că nu mai putem merge mai departe.

Unii oameni ai lui Dumnezeu, bărbați și femei, precursorii noștri în credință – oameni precum Avraam, Moise, Petru și Pavel, precum și alți creștini deosebiți de-a lungul secolelor precum David Livingstone și Maica Tereza –

toți au făcut sacrificii mari și au îndurat multe dificultăți și necazuri în viața lor. De multe ori au fost bolnavi, mulți dintre ei s-au simțit singuri, unii s-au luptat cu depresia și uneori au muncit ani la rând fără să vadă prea multe rezultate în munca lor. Dacă ne privim și noi situația din această perspectivă ne ajută să vedem lucrurile prin care trecem într-o altă lumină.

Versetul următor celui despre „să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie” spune: „Să vă prefaceți [transformați], prin înnoirea minții voastre”.² Acest verset se aplică foarte bine ideii de a avea o perspectivă corectă asupra sacrificiilor pe care le facem. Contează foarte mult să avem o atitudine realistă dar în același timp pozitivă. Dacă ne înnoim perspectiva încât să fie conformă cu punctul lui Dumnezeu de vedere atunci literalmente asta ne transformă viațele.

Deci, ori de câte ori ești tentat să simți că viața este prea dură încearcă să privești sacrificiile pe care trebuie să le faci prin această perspectivă nouă. Atunci vei vedea lucrurile într-un mod pozitiv.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

1. Romani 12:1, traducere din engleză

2. Romani 12:2

PERIOADELE VIETII

SALLY GARCÍA

Mesaje populare în ziua de azi ne învață să trăim momentul, să procedăm cu judecată, să respirăm adânc... Însă câteodată momentele noastre sunt mai mult decât simple momente – ele devin luni și ani întregi. Ceea ce implică mai mult decât să te oprești și să tragi puternic aer în piept. Un lucru minunat la faptul că îmbătrânesc este că am trăit deja mulți ani, la fel și prietenii mei. Acești ani ne-au adus înțelepciune, iar experiențele noastre puse laolaltă le prețuim ca niște pietre prețioase.

Dar nu m-am simțit întotdeauna așa. Într-o zi, însă, primele versuri din Eclesiastul 3 mi-au schimbat părerea, ca proverbialul „Eureka”. Am citit că:

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui și smulgearea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei;

Plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui;

Aruncarea cu pietre își are vremea ei și strângerea pietrelor își are vremea ei;

Îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

Căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei;

Ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei și vorbirea

1. Eclesiastul 3:1-8

2. Isaia 57:15

3. Eclesiastul 3:11

își are vremea ei;

Iubitul își are vremea lui și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei.¹

Mi-a vorbit atât de profund că am memorat pasajul (deși a fost o provocare să le rețin pe toate corect) și ori de câte ori îl repetam descopeream ceva nou în felul cum se aplica practic. Spre exemplu *îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei* se putea aplica la situația când cineva drag mie era departe, sau, cum ne aflăm acum, că trebuie să arătăm dragoste prin distanțare socială.

După tsunamiul și cutremurul din 2010 din Chile am cunoscut multe familii care au fost nevoite să petreacă trei ierni dure, friguroase, ploioase și noroioase în case temporare șubrede. Li s-a părut o eternitate. În acei ani ei au simțit intens că *dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei, căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei, păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei*. Dar a venit și clipa când ultima tabără temporară s-a închis și fiecare familie a avut casa sau apartamentul ei. Atunci a fost *vremea răsului și dansului*.

Iar viața a mers mai departe. Au trecut 10 ani de la noaptea cutremurului și a tsunamiului. Amintirea, experiențele, vremea *plânsului și bocitului* și vremea *răsului și dansului* fac parte din acea perioadă. Fiecare familie poate privi în urmă cum au depășit provocări monumentale și le-au depășit victorioși.

Am trecut și eu prin diferite momente ca misionar trăind în comunicare, ca profesoară, clovn la spital și voluntar cu ajutoare umanitare. Am avut și eu momente de *plâns* și momente de *râs*. Acum, privind în urmă, pentru fiecare situație, anotimp al vieții, am amintiri prețioase pe care nu le-aș schimba pentru nimic în lume.

Zilele trecute mă gândeam și la alte situații și perioade de viață:

Vremea de a fi copil și vremea de a crește, vremea de a fi tânăr și de a fi bătrân;

Vremea de a fi părinte și de a fi bunic, vremea de a acționa rapid și vremea de a proceda mai încet;

Vremea de a avea grijă și vremea de a fi îngrijit, vremea de a fi în putere și vremea de a fi bolnav;

Vremea de a învăța și vremea de a învăța pe alții, vremea succesului și vremea eșecului;

Vremea când faci greșeli și vremea când procedezi corect, vremea să ierți și vremea să fii iertat;

Vremea bogăției și vremea nevoilor, vremea surplusului și vremea austerității.

Eu și soțul meu suntem acum într-o perioadă mai liniștită. Deși suntem oficial „bătrâni” ne bucurăm de sănătate fizică și mentală. Suntem activi, dar ne bucurăm și de posibilitatea să încetinim și să mergem în ritmul nostru. Eu am mai mult timp să citesc, să studiez și să scriu despre lucrurile care mă interesează. Avem mai mulți prieteni cu interese comune și oameni cărora le împărtășim din cunoștințele noastre spirituale. Și cel mai recunoscători suntem pentru faptul că putem însă împărtăși mesajul lui Dumnezeu cu alții.

Cred că majoritatea oamenilor sunt îngrijorați de ultima etapă a vieții lor. Totuși, până acum am ajuns să învăț că prin orice perioadă din viață, El este cu noi. Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt² este și cu noi aici și acum; iar orice lucru El îl face frumos la vremea lui³

SALLY GARCÍA ESTE PROFESOARĂ, MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

VREMURI SCHIMBĂTOARE

Dragostea Mea nu te va părăsi niciodată; nu o vei pierde niciodată și nu se va termina niciodată. Odihnește-te în dragostea Mea, căci în brațele Mele vei găsi alinare și liniște sufletească. Dragostea Mea te va susține; dacă sălășluiești în ea te va susține. Dragostea Mea are o putere grozavă. Acoperă o mulțime de păcate, schimbă vieți, reinnoiește suflete, înlătură toate temerile, aduce speranță celor disperați, îi ridică pe cei prăbușiți de disperare, refăce sănătatea și aduce lumina acolo unde cândva era întuneric.

Eu sunt autorul speranței, sursa puterii și fântâna credinței. Eu voi continua să te întăresc, căci Eu nu îi las pe ai Mei. Chiar și atunci când simți că nu meriți atâta dragoste din cauza greșelilor pe care le-ai făcut, acele greșeli pot avea o și mai mare valoare sub forma experienței și înțelepciunii câștigate.

Când te confrunți cu decizii grele, Eu te voi călăuzi. Când te găsești în situații dificile și nesigure, Eu voi fi lumina ta. Când ești copleșit de probleme Eu te voi ajuta să te ridici. Când furtunile vieții urlă în jurul tău, Eu voi fi fortăreața ta de protecție. Când simți că pământul îți tremură sub picioare, Eu voi fi siguranța ta.

